

בעניין: הקובלנה נגד ד"ר שלמה יצחקובצו לפי סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש תשל"ט-1979)

בקובלנה מתוקנת שהוגשה ע"י סמנכ"ל משרד הבריאות נגד ד"ר שלמה יצחקוב (רופא שיניים) (להלן הנקבל) יוחסו לו עבירות משמעת של התנהגות בלתי הולמת בניגוד לסעיף 45 (1) לפקודת רופאי השיניים תשלי"ט 1979 (להלן הפקודה), של הפרת מתמדת של הוראות הפקודה כאמור בסעיף 45 (3) לפקודה ושל הפרת הוראה מהוראות חוק זכויות החולה תשנ"ו-1966. כאמור בסעיף 45 (7) לפקודה.

הקובלנה מתייחסת לטרוניות של מספר מטופלים. החוט השני המקשר את כל התלונות היא התעלמות הנקבל מחובתו לקיים, כשהוא נדרש לעשות כן, קומוניקציה עם מטופליו, גם עם משרד הבריאות שפנה וחזר ופנה אליו בעקבות תלונות המטפלות.

שניים ממטופליו ניסו לקבל עת ארוכה רשומה רפואית ואו מידע על הטיפול שניתן להם. הנקבל התעלם מפניות אלו. לא זו אף זו, הוא התעלם מפניות של רשויות משרד הבריאות, והפגין אי אכפתיות, זלזול וחוסר הבנה לתפקידו ולחובותיו כרופא, כשכל דרכי הקומוניקציה (עיתונות, דואר רשום, וטלפונים) נוצלו כדי להשיג עמו קשר- לשווא.

בעקבות הקובלנה מינה שר הבריאות ועדה, על מנת שהנקבל יביא בפניה את תגובתו, ככל שיש לו כזו, וככל שהוא רוצה לעשות כן. התסמונת של התעלמות ואי אכפתיות ליוותה גם את התייחסותו של הנקבל לוועדה. זו ניסתה וחזרה וניסתה להעביר לו הודעות על קיום דיונים בפניה ועל זכותו להתייצב ולאמור את דבריו- לשווא.

משנעסו כל הדרכים וכלו כל הקיצין, קיימה הועדה דיון בהעדרו, ולאחר מכן הגישה לשר הבריאות דין וחשבון הנושא תאריך של 5.4.2011. דו"ח זה הועבר אלי משום שסמכויות הענישה המשמעתית של שר הבריאות הואצלו אליו.

סאת הייסורים של הניסיונות ליצור קומוניקציה עם הנקבל, הן ע"י מטופליו הן ע"י משרד הבריאות והן ע"י הועדה תוארו יפה בדו"ח הועדה.

לאחר שמיעת ראיות החליטה הועדה להרשיע את הנקבל במה שיוחס לו. בטעונו הקובל לעונש המשמעת שיש להטיל על הנקבל הוא אמר בין השאר שהתעלמות מפניות מטופלים ומפניות משרד הבריאות היא תופעה מוכרת בקרב רופאי השיניים. הועדה נתבקשה לומר את דבריה בעניין וגם להגיב בנמרצות.

עמדת הקובל היתה שהנקבל הוכיח שהוא אינו מתאים לעסוק ברפואת שיניים "הוא לא רואה לנכון לידע או למסור אינפורמציה לא למטופלים ולא למשרד הבריאות..... הוא מהווה סכנה אמיתית לשלום ציבור המטופלים", ולכן יש לשלול את רישיונו

הועדה קיבלה את טעון הקובל. היא הביעה דעתה שהתנהגותו כאמור לעיל מהווה ולזול ברשויות המדינה, פוגעת בשלום הציבור, הינה חמורה ובלתי ראויה בעליל... והיא התנהגות שאינה הולמת רופאי שיניים". הדברים חמורים שבעתיים נוכח עיקשות הנקבל שהשתרעה על פני שנים, שלא להכניס עצמו לתלם של התנהגות מקצועית ראויה. התנהגות כזו מוכיחה שהנקבל "אינו ראוי להחזיק ברישיון לעסוק ברפואת שיניים", כך סברה הועדה והיא המליצה לכן לבטל את רישיונו של הנקבל לצמיתות.

מסתבר שלאדישות חגסה והדוחה של הנקבל יש גבול, והגבול הוא החשש מפני תוצאותיה. משנוכח הנקבל שהרעה פוקדת אותו הוא פנה באמצעות בא כוחו לועדה. בפניה זו הוא הודה שאין לו הסבר המניח את הדעת על היעדרותו מהדיונים, ואולם גם כשעובדה זו מובאת בחשבון הוא טוען שהעונש שהוטל עליו הוא "בלתי סביר". יש לו "טענות הגנה טובות לעניין העבירות המיוחסות לו, וראוי שתשמענה בפני הועדה בטרם יינקטו אמצעי משמעת כה דרסטיים". הוא ביקש לכן לבטל את כל הדיונים "ולקיים דיון מחדש".

יצוין כי אפילו בשלב זה לא פירט הנקבל מהן הטענות המזכות אותו להתעלל ברשויות הבריאות ובמטופליו לאורך שנים, באי מסירת מידע ובאי מתן תשובה לאף אחת מהפניות אליו. לאמיתו של דבר הוא הודה שאין לו הסבר מניח את הדעת להיעדרותו מהדיונים.

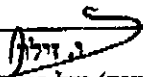
דיוני ועדת המשמעת אינם תוכנית כבקשתך, רוצה הנקבל מאוין ומשתתף בהן, רוצה להתעלם מהם ומבקש להכתיב את ביטולם, מבלי להתחשב בזמן, בהוצאות בטרדה ובעיות הסדר התקין. אין תימה איפוא שהועדה דחתה ביום 31.3.2011 את בקשתו, ואין לי אלא לברך אותה על כך.

בהחלטתי במקרה דומה שניתנה בעבר כתבתי בין השאר ש"עסקינן ברופאה שבמנה כנושאת שלט ועליו כתוב: אני מטפלת בחולים ובתור שכזאת אצור בקרבי כל המידע הדרוש כדי לקבוע אם גרמתי לנזק. חרף זאת ידעו כל באי שער עולם שלא אחשוף דבר, לא אמסור דבר, ולא אענה לשאלה שתופנת אליי, גם אם יש בה צורך לשם תיקון המעוות. נושאת שלט כזה היא כפי שבר אמיתי פגע רע, ואסור לאפשר לו להמשיך ולטפל בבני אדם". מה שהיה שם הוא שיהיה פה.

אני מאשר את המלצת הועדה ומורה על ביטול רישיון הנקבל. למען שלמות התמונה אני מבקש לציין שבאותה החלטת ממנה הובאה המובאה דלעיל, חוספתי ואמרתי בסוף ההחלטת ש"היה והיה בעתיד נסיבות מהן יפיקו המופקדים על הענקת רישיונות" שאין עוד סיכון בפעילות הרפואית, ולכן אני מוסיף, שאם הם ייגעו למסקנה שהנקבל כשיר בכל המובנים, ושההיבט הציבורי מאפשר זאת, לא תהיה מניעה לשקול הענקת רישיון מחדש בתנאים ובמגבלות בהן מעניקים רישיונות חדשים".

28-6-11

תחת היום

נשיא (בדימוס) של ביהמ"ש המחוזי בירושלים